

244.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 marca 1923 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, używanych na lądzie.

Na mocy ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) i ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, używanych na lądzie (Dz. U. R. P. № 103, poz. 744) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 3 powołanego rozporządzenia dodaje się ustęp końcowy:

„Kotły przenośne, ustawiane w budynkach dla używania ich jako stałe, należy uważać za kotły stałe”.

2) § 7 punkt 3 skreśla się, wzamian otrzymuje następujące brzmienie:

• „3. Waga i zawieszenie ciężarów na końcach dźwigni powinny być tak ustalone, żeby przy dojściu ciśnienia pary w kotle do granicy dozwolonej, zawory otwierały się samoczynnie i nadmiar pary wypuszczały na zewnątrz. Prześwit ogólny zaworów ma być tak wielki, żeby przez swobodny odpływ nadmiaru pary przez zawory, ciśnienie w kotle nie mogło wznieść się wyżej jak o 0,1 dozwolonego.

U w a g a: Ogólny najmniejszy prześwit zaworów można uważać za odpowiadający powyższemu warunkowi, jeżeli został obliczony według wzoru:

$$F = 15 H \sqrt{\frac{1000}{P \cdot K}}$$

gdzie oznacza:

F. — ogólny przekrój w mm.²

H. — powierzchnię ogrzewalną kotła w m.²

P. — robocze ciśnienie w kg. cm.²

K. — ciężar 1 m³ pary w kg. przy ciśnieniu P.

Dla zaworów, których skok grzyba wynosi nie mniej niż 1/4 średnicy, mnożnik 15 zastępuje się równym lub większym 5”.

3) § 7 punkt 4 uzupełnia się następującym ustępem końcowym:

„Kotły przenośne ustawione w budynkach dla używania jako stałe, mogą być zaopatrzone w zawory bezpieczeństwa sprężynowe”.

4) w § 14 wstawia się przed ustępem drugim punktu 1 następujące słowa:

„Budynek kotłowni nie może przylegać do domów mieszkalnych. Poza to winien on

stać w odległości przynajmniej pięciu metrów od granic sąsiednich gruntów i dróg publicznych, o ile ustawa budowlana nie przewiduje inaczej”.

5) § 14 ustęp drugi punktu 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„W pracowni o lekkim dachu bez sufitu lub sklepienia wolno ustawić jeden kocioł o dowolnym ciśnieniu jednak o zawartości wody nie większej jak 1000 litrów, licząc po linję wodną. W tych wypadkach miejsca zajmowane przez kocioł winny być ogrodzone ścianką ogniotrwałą wysokości 1,2 m.”

6) § 14 punkt 6 uzupełnia się następującym ustępem końcowym:

„W wypadkach, kiedy kocioł stanowi z maszyną parową jedną nieoddzieloną całość, mogą być w kotłowniach umieszczane pędnie główne, maszyny elektryczne, pompy i wentylatory, odbierające moc od tejże maszyny parowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*